

vanie medzinárodných študentských slovensko-poľských seminárov Bratislava – Poznaň v 70. rokoch 20. storočia.

Po odchode z katedry (pracoval vo vtedajšom Pamiatkovom ústave) sa venoval ochrane ľudovej architektúry, najmä na pôde ECOVAST-u, Európskej rady pre dedinu a malé mesto, ktorej roky predsedal.

Ladislav Mlynka

PhDr. Sylvia DILLNBERGEROVÁ, PhD.

*1947

Sylvia Dillnbergerová je absolventkou Katedry a etnografie Filozofickej fakulty UK. Po ukončení štúdia (roku 1971) sa venovala problematike ľudovej stravy. Na základe terénnych výskumov na Záhorí, v oblasti južného a východného Slovenska spracovala stravovaciu kultúru na Slovensku aj v širších kontextoch spoločenského a rodinného života. Získané poznatky publikovala formou vedeckých štúdií a kapitol vo vlastivedných monografiách (*Vajnory*, 1978; *Záhorská Bratislava*, 1986; *Rača*, 1989). Štúdium stravy rozšírila o problematiku stolovania a etikety (*Dotazník na výskum spôsobov a zvykov pri jedení a stolovaní*, 1979), ako aj o rozmer interetnických vzťahov v ľudovej strave v slovensko-ukrajinsko-rusínskom prostredí (*K štúdiu ľudovej stravy Ukrajincov-Rusínov na severovýchodnom Slovensku*, 1983) a slovensko-maďarskom prostredí (*Strava a etnická identifikácia v okolí Hurbanova*, 1989).

V rámci pedagogickej činnosti prednášala na dennom štúdiu k vybraným témam materiálnej kultúry (sociálne funkcie stravy, etiketa stravovanie, dejiny odievania, kultúrne tradície a turizmus), odborne viedla terénnu prax a bola školiteľkou a oponentkou diplomových a ročníkových prác a ŠVOČ.

Autorsky sa podieľala na koncipovaní *Etnografického atlasu Slovenska* (1990) a *Encyklopédie ľudovej kultúry Slovenska* (1995).

Značnú časť publikačnej činnosti tvoria aj vedecko-popularizačné články o tradičnej strave. Viaceré roky S. Dillnbergerová venovala organizačnej a odbornej práci vzdelávania seniorov Univerzity tretieho veku, ktoré sa od roku 1990 konajú aj na katedre. Až do odchodu do dôchodku zodpovedala za bohatý fotografický a textový dokumentačný materiál uložený v archíve katedry.

Magdaléna Paríková